

Roureda de la Margineda

Poble	Santa Coloma
Parròquia	Andorra la Vella
Adreça	Urbanització del Malreu
Tipus de bé:	Hàbitat
Estil	Altres
Datació	Edat del bronze i edat mitjana
Secció a l'inventari general	Primera, béns d'interès cultural
Classificació	Zona arqueològica
Data protecció	2009-02-25

Descripció La roureda de la Margineda s'aixeca en un lloc preeminent al fons de vall, i en el passat es trobava envoltada d'horts, terres i feixes, just al peu del camí de la solana que menava de Sant Julià a Andorra la Vella, tot passant pel peu del roc d'Enclar.

Les excavacions arqueològiques que es venen realitzant periòdicament des de l'any 2007 al jaciment de la Roureda de la Margineda han posat al descobert les restes d'un dels jaciments medievals més importants d'Andorra, no només per la rellevància del seu context històric i polític, sinó també per l'òptim estat de conservació en què es troben les seves estructures i restes materials recuperades. La seva importància ve determinada igualment per la complexitat dels espais i recintes excavats, on s'han trobat testimonis de diverses ocupacions humanes, fet que remarca el seu interès com a indret recurrent al llarg dels segles.

El jaciment de la roureda de la Margineda presenta diverses etapes cronològiques:

- Fase 1. Bronze Inicial (2200 – 1600 a.n.e.), moment del qual hi ha testimonis en forma d'estructures d'emmagatzematge (sitges) i fons de cabanes associats a materials ceràmics d'aquest període.
- Fase 2. Antiguitat Tardana (segles V – VII dC). Període al qual, molt possiblement, s'han d'associar les restes constructives aparegudes per sota de la fase plenament medieval així com alguns materials ceràmics recuperats, i que podrien indicar l'existència, en aquest moment, d'una explotació especialitzada del medi com ho testimonia la localització de sis premses de lliura a la part alta del jaciment.
- Fase 3. Edat Mitjana (segles XII – XIII dC). La fase cronològica més visible correspon a un assentament agrupat en diverses unitats domèstiques, estructurades en diverses habitacions, i vertebrades al voltant d'una xarxa simple de carrers. El desenvolupament d'aquest poblat sembla respondre a un creixement progressiu, en part improvisat, i adaptat a unes particulars condicions geològiques del terreny. Per tant, la visió que tenim del conjunt actual no és sinó el resultat d'una ràpida evolució funcional dels espais que van transformar profundament l'aspecte inicial del primer nucli.
- Fase 4. Durant el segle XIX, amb una bona part del jaciment sepultada a causa d'un llarg procés d'abandonament, es reutilitzaren alguns dels seus murs com a feixes amb finalitats agrícoles.

Decret de declaració de bé d'interès cultural i d'establiment del seu entorn de protecció